

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z odwołania M. Spółki Akcyjnej w Ł.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł.
z udziałem zainteresowanych: A. S. i M. Z.
o wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne,
ubezpieczenia zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych,
Fundusz Pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 12 lipca 2023 r.,
wniosku o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego
z dnia 28 czerwca 2023 r., sygn. akt I USK 160/22,

**oddala wniosek o uzupełnienie postanowienia
Sądu Najwyższego.**

UZASADNIENIE

W postanowieniu z dnia 28 czerwca 2023 r., I USK 160/22, Sąd Najwyższy – w sprawie z odwołania M. Spółki Akcyjnej w Ł. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł. z udziałem zainteresowanych: A.S. i M.Z. o wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy – odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej odwołującej się Spółki wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 10 marca 2020 r., sygn. akt III AUa 841/19, w części dotyczącej A.S.

Pełnomocnik organu rentowego wniósł o uzupełnienie powyższego postanowienia Sądu Najwyższego o rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego przez zasądzenie od płatnika składek na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1.800 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o uzupełnienie postanowienia jest nieuzasadniony z następujących względów. Stosownie do art. 351 § 1 k.p.c. strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku, a gdy doręczenie wyroku następuje z urzędu - od jego doręczenia, zgłosić wniosek o uzupełnienie wyroku, jeżeli sąd nie orzekł o całości żądania, o natychmiastowej wykonalności albo nie zamieścił w wyroku dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu. Powyższe zasady mają również zastosowanie do uzupełnienia postanowienia (art. 361 k.p.c.). Przesłanką uzupełnienia orzeczenia jest stwierdzenie jego braków (w określonym zakresie). Zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury, uzupełnienie orzeczenia w przedmiocie kosztów postępowania może mieć miejsce, jeśli nie zawiera ono żadnego rozstrzygnięcia co do tych kosztów (por.m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2012 r., I CZ 116/12, LEX nr 1232744; uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 1972 r., III PZP 14/72, OSNCP 1972 Nr 12, poz. 215).

W rozpatrywanej sprawie pełnomocnik organu rentowego w odpowiedzi na skargę kasacyjną – jak to podkreślono w części sprawozdawczej postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2023 r. o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania - wniósł o: - odrzucenie skargi kasacyjnej; ewentualnie – o oddalenie skargi kasacyjnej; - zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W odpowiedzi na skargę kasacyjną nie zawarto stanowiska organu rentowego co do etapu tzw. „przedsądu” (por. art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 28 czerwca 2023 r. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, o co pełnomocnik organu rentowego nie wnosił, ani w swoim piśmie nie zawarł żadnej argumentacji prawnej dotyczącej odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Zasądzenie kosztów

postępowania kasacyjnego byłoby możliwe tylko w sytuacji zawarcia w odpowiedzi na skargę kasacyjną stanowiska co do tzw. „przedsądu” wraz z wnioskiem o zasądzenie w tym zakresie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym (por. art. 98 § 1 k.p.c.). Nie było zatem podstaw do rozstrzygania o wnioskowanych kosztach zastępstwa procesowego w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2023 r., dlatego orzeczono jak w postanowieniu.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[as]

T.L.